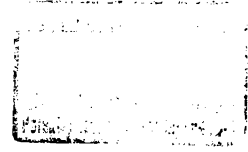

Warszawa, 30 kwietnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A 416 1/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24693.

Kl. ~~3 a, 1/02.~~

Max Steiner
(Wiedeń, Austria).

3a¹ 1/10

Koszula.

Zgłoszono 23 listopada 1935 r.

Udzielono 15 marca 1937 r.

Pierwszeństwo: 23 października 1935 r. (Austria).

Wynalazek niniejszy dotyczy koszuli do noszenia nie tylko z kołnierzem zapiętym, lecz także z kołnierzem wyłożonym. Koszula według wynalazku niniejszego jest uszyta tak, że ma ładny wygląd zarówno gdy jest u szyi zapięta, jak i wtedy, gdy jej kołnierz jest wyłożony, sprawiając wrażenie marynarki lub bluzy, tak że może być ona noszona i bez marynarki. Koszula według wynalazku niniejszego zamiast przednich taśm do spinania na spinki lub guziczki posiada wyłogi wysunięte ku górze w rodzaju skrzydeł, które gdy koszula jest u szyi zapięta pokrywają się wzajemnie na stopniowo wzrastającej szerokości począwszy od dołu jej otworu ku górze, tak że gdy skrzydła te są wyłożone na zewnątrz przyj-

mują one postać wyłogów marynarki. Gdy koszula jest noszona w stanie zapiętym u szyi, wykazuje ona, wskutek pominięcia taśm do spinek i zastąpienia ich pokrywającymi się wyłogami, piękne zamknięcie jej otworu, które uniemożliwia odchyłanie się koszuli na piersiach, tak często spotykane przy zastosowaniu u koszuli taśm do spinek. Ponieważ w koszuli według wynalazku niniejszego żaden guzik nie jest widoczny w wykroju kołnierzowym, może ona być noszona nie tylko z krawatem, ale i bez niego, nie tracąc przy tym swego jednolitego charakteru. Gdy wyłogi u koszuli są wyłożone, stanowi ona, dzięki kołnierzowi, wykrojonemu w rodzaju kołnierzyka marynarki, i przyłączonym do niego częściami

wyłógów, elegancką lekką część odzieży nadającą się zwłaszcza dla panów i dzieci w porze letniej. Dalszą zaletę koszuli według wynalazku niniejszego stanowi to, że kształt kołnierza umożliwia dopasowywanie kołnierza do różnej objętości szyi, co nie wpływa na wygląd, ani nie powoduje powstawania fałd. W celu zmiany wielkości kołnierza na górnym końcu wyłógów względnie na boku pod kołnierzem znajdują się według niniejszego wynalazku przestawne względem siebie narządy zapięcia. Do łączenia obydwóch wyłógów zastosowane są również przestawne względem siebie narządy zapięcia, aby przy ustalaniu wielkości kołnierza można było także odpowiednio zmienić połączenie wyłógów. W celu umożliwienia noszenia koszuli odpowiednio do jej zadania, a więc także bez noszenia szelek, do koszuli według niniejszego wynalazku, na wysokości górnej krawędzi spodni, przyszytych jest kilka pasków (np. trzy) służących do przymocowywania spodni. Paski te są (najlepiej) poziome i posiadają dziurki do zapinania na guziki znajdujące się u spodni. W ten sposób zapobiega się podnoszeniu się koszuli i jej wysuwaniu się ze spodni, z drugiej zaś strony koszula podtrzymuje spodnie tak, że nie potrzebują one innego podtrzymania, przy czym paski powinny odgrywać raczej rolę przyozdabiającej części zakończenia koszuli, nie zaś części podtrzymującej spodnie.

Koszula według wynalazku niniejszego jest przedstawiona w kilku przykładach wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia koszulę złożoną z kołnierzem zapiętym u szyi, fig. 2 — tę samą koszulę z wyłogami odgiętymi na zewnątrz, fig. 3 — koszulę, w której prawa część kołnierza i wyłogu są odgięte tak, że widać całkowitą stronę wewnętrzną tych części koszuli, przy czym lewy wyłóg jest niezakryty i jego strona zewnętrzna widoczna całkowicie, fig. 4 i 5 — kołnierze do koszuli,

fig. 6 — koszulę z przyszytymi paskami do przymocowywania spodni, fig. 7 — 10 — narządy do przypinania spodni do koszuli.

Koszula według wynalazku niniejszego, mogąca mieć na ogół wygląd i krój zwykłej koszuli z przyszytym do niej kołnierzem, posiada zamiast taśm do spinek do zamykania przodu 1 koszuli wyłogi 2, 2' wysunięte ku górze w rodzaju skrzydeł i sięgające od obydwu końców kołnierza 3 do dolnego złącza 4 koszuli (fig. 1). Gdy koszula jest zapięta u szyi, brzeży wyłógów 2, 2' przebiegają od złącza 4 wygiętą linią pochylą, tak że wyłogi pokrywają się wzajemnie na co raz większej szerokości, im wyżej ku górze. Górne końce 5 wyłógów 2, 2' sięgają aż pod końce kołnierza i mogą być pod nim zapięte. Gdy kołnierz jest wyłożony, wyłogi 2, 2' mają postać wyłógów marynarki, tak że koszula, u szyi niezapięta, ma wygląd marynarki lub bluzy. Na lewym wyłogu 2', w linii pionowej od wykroju kołnierza pod brodą, przyszyte są guziki 6, w prawym zaś wyłogu 2 wykonane są odpowiednie dziurki 7. Na górnym końcu lewego wyłogu 2', jak również pod spodem położonego na tej samej stronie końca kołnierza, przyszyte są po dwa guziki 8, 8', w górnym zaś końcu prawego wyłogu 2 lub pod spodem znajdującego się na tej stronie końca kołnierza wykonane są odpowiednie dziurki 9, 9'. W zależności od tego, na który guzik 8, 8' zapięta jest koszula, zmienia się wielkość kołnierza, tak że kołnierz może być dopasowywany do różnych grubości szyi. Aby wraz ze zmianą wielkości kołnierza mogło być też zmienione połączenie wyłógów 2, 2', miejsca zapięcia 6, 7, a zwłaszcza górne miejsca stykające się z zamknięciem kołnierza, są zastosowane w podwójnej liczbie (fig. 3). Ażeby narządy zapięcia, służące do połączenia wyłógów 2, 2' gdy koszula jest u szyi zapięta, były niewidoczne z zewnątrz, guziki przyszywa się do wewnętrznego podszycia 10 ze-

wewnętrznego (prawego) wyłogu 2 (fig. 6), co robi się zwłaszcza wtedy, gdy koszulę nosi się bez krawata.

Kołnierz otrzymuje odpowiedni swój kształt dopiero wtedy, jeśli nie łączy się on z koszulą, jak w koszuli zwykłej, za pomocą szwu prostoliniowego, a gdy jego dolna krawędź posiada wykrój łukowy i gdy kołnierz jest przyszyty do koszuli za pomocą szwu o takim samym kształcie łuku. Koszula według wynalazku niniejszego może być wykonana bądź z niskim kołnierzem podwójnym, w rodzaju kołnierzy koszul sportowych, lub ze zwykłym kołnierzem stojącym. W pierwszym przypadku stosuje się krój kołnierzyka 11 (fig. 5), w drugim przypadku — krój 12, 13 (fig. 4). Liczbą 12 oznaczona jest oszewka kołnierzyka stojącego. Nowy ten kształt koszuli może mieć zastosowanie oczywiście i w koszulach o kołnierzykach przypinanych na guziki. W takim przypadku oszewka kołnierzyka musi posiadać zwykle na przodzie kołnierzyka dziurki do łączenia obu końców kołnierzyka i umocowywania go na spince. Jeżeli w takich koszulach objętość kołnierzyka ma być zmieniana, to zarówno na oszewce kołnierzyka, jak i na samym kołnierzyku na jednym jego końcu należy wykonać dwie dziurki.

Przednia część koszuli może być, tak jak i zwykła koszula, skrojona z jednej części, jednak z tym zastrzeżeniem, że przy krojeniu dolnych części wyłogów 2, 2' położonych w pobliżu złącza 4 muszą one od siebie odstawać tak, aby górne końce wyłogów nie przecinały się. Oznacza to pewną stratę materiału, gdyż cały materiał znajdujący się w gotowej koszuli pod stosunkowo szerokimi wycinkami piersiowymi musi być marszczony w fałdę biegnącą od złącza 4. Jeżeli wykona się przednią część koszuli z dwóch oddzielnie skrojonych części, to można wprawdzie uniknąć tego nadmiernego zużycia materiału, trzeba jednak wziąć pod uwagę, że wówczas koszula posiada

szew idący od złącza ku dołowi, co wprawdzie nie jest wadą, jednak w dotychczas znanych koszulach nie jest stosowane. W tym przypadku fałdę tworzy się pod złączem, najkorzystniej za pomocą nakładki ponad złączem aż do końca przedłużonej strony wewnętrznej wyłogu.

Ponieważ koszula jest według wynalazku przeznaczona na to, aby nosić ją bez marynarki, może mieć ona swoją wartość i odpowiadać swemu przeznaczeniu dopiero wówczas, jeżeli nie będzie wysuwała się ze spodni i tworzyła na plecach worka, a więc jeżeli jest utrzymywana w spodniach bez stosowania szelek. W tym celu na koszuli według wynalazku, na wysokości górnej granicy spodni, przyszyte są poziome paski 14 o większej liczbie dziurek do guzików od spodni. Tego rodzaju pasek umieszcza się pośrodku tylnej części koszuli, podczas gdy na jej przedniej części umieszcza się paski 14 na obu jej bokach. Ponieważ nie w każdym przypadku wysokość paska koszuli może się zgadzać z górną krawędzią paska spodni, to do wyrównywania tej ewentualnej różnicy wysokości służy pasek poprzeczny 16 przyczepiony za pomocą guzika 17 do paska poziomego 14 i posiadający szereg dziurek 18 do guzików do przypinania do spodni. Dziurki 18 do guzików mogą być zastąpione np. na pasku 16 (na jego dolnym końcu) zaciskiem 19 (fig. 9) lub też sprzączką 20 (fig. 10), przeznaczonymi do zaczepiania spodni. Pasek 16 może być przymocowywany do poziomego paska 14 nie za pomocą guzika, a przez przyszycie bezpośrednio do koszuli.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koszula, znamienna tym, że zamiast paska z przodu do spinek posiada wyłogi, które przy zapinaniu koszuli pokrywają się wzajemnie od złącza dolnego otworu koszuli aż do obsady kołnierzyka na co raz bardziej wzrastającej szerokości, tak iż w

stanie wyłożenia wyłogów koszula posiada postać marynarki z wyłogami.

2. Koszula według zastrz. 1, znamien-
na tym, że kołnierzyk koszuli lub jego
oszewka są wszyte w koszulę dolną kra-
wędźką skrojoną w kształcie łuku.

3. Koszula według zastrz. 1 i 2, zna-
mienna tym, że górne końce wyłogów w za-
piętej koszuli zachodzą z boków pod koł-
nierzyk i tam są przypinane.

4. Koszula według zastrz. 1 — 3, zna-
mienna tym, że wyłogi w zapiętej koszuli
są zapinane na szereg guzików umieszczo-
nych poziomo pod kołnierzykiem, przy
czym guziki te lub dziurki do guzików na
górnej krawędzi wyłogów są od siebie od-
sunięte co raz bardziej ku górze.

5. Koszula według zastrz. 1 — 4, zna-
mienna tym, że na górnym końcu wyłogów
lub też z boku pod kołnierzykiem umie-
szczone są dwa wzajemnie przestawione
narządy spinające przeznaczone do użytku
do wyboru, co pozwala na regulowanie dłu-
gości kołnierzyka.

6. Koszula według zastrz. 5, znamien-
na tym, że przy stosowaniu kołnierzyka,
którego długość można regulować, posiada
przestawne narządy spinające na wyło-
gach.

7. Koszula według zastrz. 1 — 6, zna-
mienna tym, że posiada guziki umieszczone
na wewnętrznej stronie na zewnątrz wykła-
danego wyłogu, które w zapiętej koszuli
nie są widoczne z zewnątrz.

8. Koszula według zastrz. 1 — 7, zna-
mienna tym, że na koszuli, na wysokości
górnego brzegu spodni, przyszyte są w

większej liczbie miejsc, najlepiej w trzech
miejscach, paski do łączenia koszuli ze
spodniami.

9. Koszula według zastrz. 8, znamien-
na tym, że paski do przymocowywania
spodni składają się z pasków poziomych
zaopatrzonych w większą liczbę dziurek
do guzików do przypinania guzików od
spodni, które to paski są przyszyte do ko-
szuli z obu stron każdej dziurki do guzika.

10. Koszula według zastrz. 8 i 9, zna-
mienna tym, że do pasków poziomych
przypięte są pionowe paski do przypinania
spodni, tak iż paski poziome niekoniecznie
muszą odpowiadać co do wysokości górnej
krawędzi spodni.

11. Odmiana koszuli według zastrz.
10, znamienna tym, że paski pionowe są
przyszyte bezpośrednio do koszuli.

12. Koszula według zastrz. 10 lub 11,
znamienna tym, że paski pionowe posiada-
ją większą liczbę dziurek do guzików do
przypinania spodni.

13. Koszula według zastrz. 10 i 11, zna-
mienna tym, że paski pionowe na swych
dolnych końcach są zaopatrzone w zaciski
do przypinania spodni.

14. Koszula według zastrz. 10 lub 11,
znamienna tym, że paski pionowe na swych
dolnych końcach są zaopatrzone w znane
zweżające się ku dołowi sprzączki do za-
wieszania w nich spodni.

Max Steiner.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

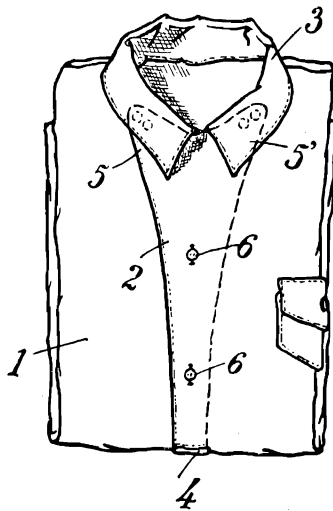

Fig. 2

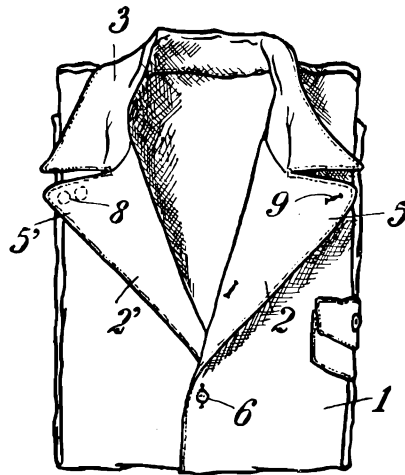

Fig. 3

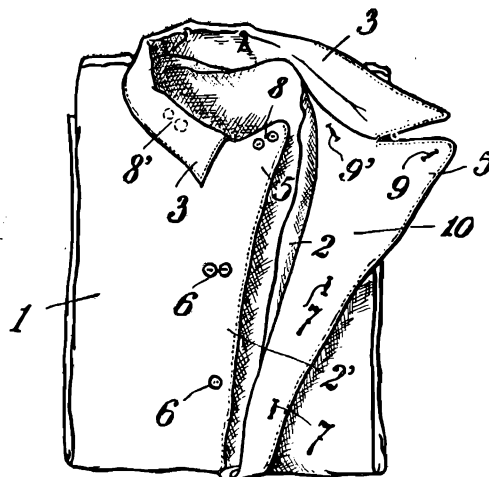

Fig. 4

Fig. 5

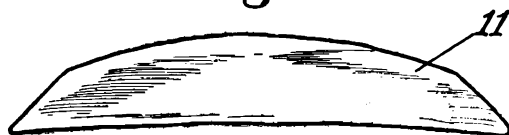

Fig. 6

Fig. 7

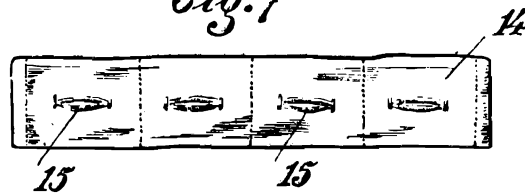

Fig. 8

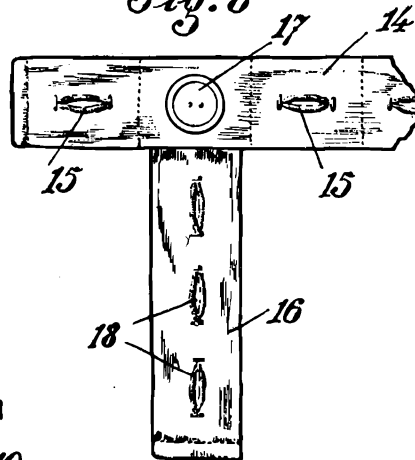

Fig. 9

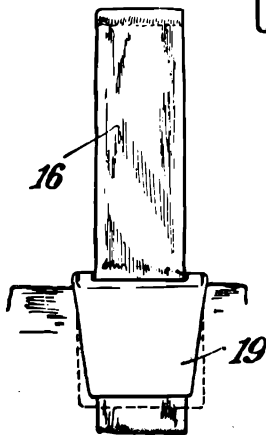

Fig. 10

